

www.galarna.si

Marie Force: Falling for Love

Prevod: Maša Zupančič

© 2012 by Marie Force

© za Slovenijo: Hiša knjig, Založba KMŠ 2017

Vse pravice pridržane.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja je prepovedano uprizarjanje, reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Vse osebe v tem romanu so izmišljene in plod avtoričine domišljije.

www.mariesullivanforce.com

Slika na naslovnici: Shutterstock

Distribucija: Avrora AS d. o. o., p. p. 168, 4290 Tržič

Tel. +386 (0)59 932 107

www.galarna.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Univerzitetna knjižnica Maribor

821.111-31

FORCE, Marie

Zrela za ljubezen / Marie Force ; prevod Maša Zupančič. - 1. izd. - Maribor : Hiša knjig, Založba KMŠ, 2017. - (McCarthyevi z otoka Gansett ; knj. 4)

Prevod dela: Falling for love

ISBN 978-961-7015-22-5 (broš.)

COBISS.SI-ID 91732993

Marie Force

Zrela za ljubezen

McCarthyjevi z otoka Gansett: 4. knjiga

Prevod:

Maša Zupančič

Prvo poglavje

Za vse to je bila kriva Janey. Če se ne bi poročila, Grantu ne bi bilo treba gledati *svoje* izbranke v valoviti, seksi obleki družice, v kateri je poplesavala s svojim *zaročencem*, ki se je ves čas obešal po njej. Če ne bi bilo Janey in te bedaste poroke, Grant ne bi čutil potrebe, da v Abby zaneti ljubosumje s tem, da je ves večer plesal s Stephanie iz marine.

A ni ostalo le pri tem. Ne, moral je storiti nekaj več, nekaj, zaradi česar bi Abby gorela od ljubosumja, zato je poroko zapustil v družbi Stephanie. In zdaj, ko ga je razbijanje v glavi spomnilo, koliko alkohola je popil, da je lahko preživel poročno ceremonijo, ga je toplo telo, ki je spalo poleg njega, le še intenzivneje opominjalo, v kakšno katastrofo se je sprevrgel prejšnji večer.

Prekleta Janey in njena bedasta poroka.

Grant se je na vso moč trudil, da bi se spomnil, kaj sta počela s Stephanie. Bil je precej prepričan, da sta si izmenjala le nekaj poljubov v taksiju na poti do

hiše njegove zdaj poročene sestre. Janey mu je za čas, dokler se z Joejem ne vrneta s poročnega potovanja, prepustila v uporabo svojo hišo, v zameno pa je moral skrbeti za njene hišne ljubljence. In ker ga je njegova mama spravljala ob živce z vprašanji o tem, kako je lahko tako zavozil svoje življenje, se je to sprva zdela precej dobra kupčija, saj je tako lahko pobegnil iz hiše svojih staršev. A zdaj je bil jezen na sestro, ker se je sploh poročila, in dobra kupčija se mu ni zdela več tako dobra.

Želel si je pobegniti, toda ni mogel pustiti ženske, s katero je preživel noč, v postelji svoje sestre. Tuhtal je, kaj naj stori.

Nato se je toplo telo premaknilo.

Ostal je povsem negiben in upal, da ga ne bo pogledala ali, bog ne daj, poskušala govoriti z njim. Z Abby je preživel toliko let, da se nikoli ni imel priložnosti predajati užitkom v družbi deklet za eno noč. Pojma ni imel, kako se tej stvari streže, vendar zdaj, ko mu je v glavi razbijalo na tisoče kladiv, tega tudi ni želel izvedeti.

S kotičkom očesa je opazoval Stephanie – oh, zaboga, bila je povsem gola – kako se je skobacala iz postelje in začela s tal pobirati svoja oblačila. Medtem ko se je še vedno pretvarjal, da spi, je s pogledom ujel

majhni dojki in njuna ljubka roznata vršička, ki sta hitro pritegnila pozornost dela njegovega telesa, ki ni znal hliniti spanca. Ko se je s svojo moškostjo podrgnil ob rjuho, je ugotovil, da je tudi sam gol.

Močno se je trudil, da bi se spomnil, kako se je znašel gol v postelji s Stephanie, a v spomin si ni mogel priklicati niti delčka tistega, kar se je zgodilo po tem, ko je izstopil iz taksija. V zadnjih nekaj tednih je sicer veliko prepogosto razmišljal o tem, kako bi bilo preživeti noč z njo ... Kupil je celo kondome za vsak primer, če bi njegovo pohotno telo dobilo bitko z njegovim razumom. A nikoli si ni mislil, da bo to dejansko tudi izpeljal. Morda pa se sploh nič ni zgodilo. Saj to bi bilo mogoče, mar ne? To, da sta bila gola, še ne pomeni, da je bil v igri seks.

Sranje, sranje, sranje! Če bi Abby izvedela za to, se ne bi nikoli vrnila k njemu. Da niti ne govorimo o tem, kaj bi imel povedati njegov oče, ki mu je Stephanie močno prirasla k srcu.

Stephanie se je s hrbtom obrnila proti postelji, da bi se stlačila v ozko črno obleko, ki jo je nosila na poroki. Njena koža je bila svetla in nežna in s pogledom je zdrsel z njenih ramen na jamici nad čvrsto, zaobljeno zadnjico. Ko jo je prvič srečal, se mu je zdelo, da ji primanjkuje oblin. Njeno postavo bi opisal kot deško.

Ampak zdaj, ko jo je videl golo, mu je postalo jasno, da so se pod njenimi oblačili skrivale majhne, a zelo zanimive obline.

Saj ne da bi ga zanimale. Ne, edine obline, po katerih je hrepenel, so bile Abbyjine in najti mora način, da jo pridobi nazaj. Ampak najprej se mora odreči alkoholu. Alkohol – in prekleta Janeyjina poroka – sta ga spravila v posteljo z napačno žensko in ne sme dovoliti, da bi se to ponovilo. Če želi imeti vsaj kanček možnosti, da se vrne k njemu, ga ne smejo zalotiti z drugo žensko. Že res, da je želel pri Abby vzbuditi ljubosumje, toda njegov načrt se je iztekel na najslabši možen način.

Stephanie se ni ozrla na posteljo. Okrog prstov si je ovila sandale z visoko peto in se odtihotapila iz sobe ter zaprla vrata za sabo.

Grant si je oddahnil, da mu je prizanesla z neprijetnostmi, ki pritičejo jutru po *tem*. Nato pa se je spomnil, da mora skrbeti za marino, saj je oče okreval po nedavni poškodbi glave, brat pa skrbel za svojo nosečo ženo. Ker je bil torej zadolžen za marino, kjer je Stephanie vodila restavracijo, se bo moral že čez nekaj ur spet soočiti z njo.

Zastokal je, se obrnil na trebuh in zakopal obraz v blazino. Začutil je, da ga nekaj zbada v trebuh. Z roko

se je prebijal skozi zmečkano rjuho, da bi ugotovil, kaj se skriva pod njo. Ko je njegova dlan pristala na ovoju kondoma, se je njegovo srce za hip ustavilo.

„Sranje, sranje, sranje!“

S tem moškim je preživela burno noč, a Stephanie je bila prepričana, da se on tega ne spominja. Medtem ko si je vsa drhteča v vetru in hladnih dežnih kapljah utirala pot proti marini McCarthyjev na otoku Gansett, je podoživljala večer, ki ga je preživela z Grantom McCarthyjem. Jasno ji je bilo, da jo je hotel le izkoristiti, da bi v Abby vzbudil ljubosumje. Vedela je tudi, da je bil precej opit, ko sta zapustila poročno zabavo, in da se verjetno ne spomni, kaj se je zgodilo med njima.

A kljub temu ni hotela zamuditi priložnosti, da bi preživela noč s prvim moškim, ki jo je po dolgih letih privlačil. Ni se slepila, da je bil to začetek razmerja z njim. Še vedno je bil zaljubljen v Abby in še vedno je upal, da se bo vrnila, čeprav sta bila Abby in njen zaročenec Cal na poročni zabavi videti kot dva golobčka.

Vedela je, da Abby ne želi imeti več opravka z Grantom, čeprav Grant tega očitno ni hotel dojeti. In ne bo dopustila, da bi ji glavo zmešal moški, ki si je očitno želel drugo žensko. Sta pač skočila med rjuhe.

Nič takega. To, da že celo večnost ni bila z moškim, še ne pomeni, da bo iz tega naredila nekaj, česar nikoli ni bilo in nikoli ne bo.

Njeno pozornost je pritegnilo glasno hupanje. Ustavila se je in zagledala najboljšega prijatelja gospoda McCarthyja, Neda Saundersa, ki je pritiskal na zavoro svojega zmahanega karavana, ki mu je služil kot taksi.

„Vskoči, deklina. Lahko te zapeljem.“

Ker je bila premočena do kosti, se je razveselila starejšega možaka, ki je vsak dan postopal po marini. „Hvala, Ned,“ je rekla in zdrsnila na prednji sedež.

Tla so bila prekrita s plastičnimi skodelicami za kavo in starimi časopisi.

„Se opravičujem za ta nered,“ je zamrmral.

„Ah, nič zato. Samo da sem ušla neurju.“

„Hja, tole vreme nam jo je pošteno zagodlo. Mislim, da tudi mladoporočenca danes ne bosta odpotovala z otoka.“

„Oh, torej bosta zamudila let?“

„Kaže, da res.“

Stephanie je bila hvaležna, da je Ned ni vprašal, kaj je počela tukaj. „Kako dolgo pa naj bi trajalo neurje?“

„Vsaj nekaj dni.“

„V marini danes ne bo veliko ljudi,“ je ugotavljala, pri čemer jo je misel na to, da bo morala ta miren dan preživeti z Grantom, navdajala z grozo.

Ned je zavil na cesto, ki je vodila do North Harborja. Ko sta se peljala mimo hiše McCarthyjevih, ki so jo domačini poimenovani 'Bela hiša', se je Stephanie obrnila proč, saj so na dan privreli spomini na noč, ki jo je preživela z Grantom. McCarthyjeva sta bila tako prijazna do nje. In le upala je lahko, da bo tako tudi ostalo.

„Dečko je precej zmeden,“ je pripomnil Ned in prekinil tišino.

„Prosim?“

„Bil je najpametnejši otrok, kar sem jih kdaj spoznal,“ je nadaljeval, kot da ne bi slišal njenega vprašanja. „Odkar je shodil, zastavlja vprašanja, proučuje ljudi in zbira material, ki ga bo uporabil v svojih zgodbah. Kar pa se tiče ljudi v njegovi bližini ... no, včasih ni najbolj odprte glave.“

Medtem ko je še naprej strmela skozi okno, je njeno telo zajel val vročine. *Kako ve? In kaj bo povedal svojemu najboljšemu prijatelju, Grantovemu očetu?*

„Mislim, da še vedno ne dojame, da je njegova zgodba z Abby končana. In ko bo to končno dojel, mislim, da ga bo potolklo.“

Njene misli so švigale na vse strani, ko je z napetostjo na obrazu nekaj zamomljala. Kot da bi jo lahko bral!

„In ti, tako prijetno dekle, si se znašla sredi vsega tega.“

Odprla je usta, a ni našla besed. K sreči sta prispela na cilj, kar jo je odrešilo odgovora.

„Hvala za vožnjo,“ je zamrmrala in segla po denarnici.

Nedova roka ji je preprečila, da bi izvlekla denar. „Bilo mi je v veselje, ljubica.“

Še vedno polna občutkov sramu je začutila, kako se ji v kotičkih oči nabirajo solze. Stekla je iz avta, toda Nedov očetovski odnos do nje jo je spremljal še dolgo potem, ko je odpeljal. Že dolgo ji ni nihče naklonil tolikšne pozornosti in skrbi in občutek je bil čudovit.

Jutro po njegovi poroki je Joeja Cantrella zbudilo zvonjenje mobilnega telefona. Hotel je zgrabiti telefon in ga zalučati na drugo stran apartmaja, v katerem sta z Janey preživela poročno noč, še bolj kot to pa si je želel, da se njegova čudovita žena še nekaj časa ne bi zbudila.

Po toliko letih ljubezni na daljavo mu je misel nanjo kot njegovo ženo narisala nasmeh na usta. Telefon je odnesel v kopalnico in zaprl vrata za sabo. Ko je na zaslonu zagledal številko svoje pisarne, se je njegova jeza še stopnjevala.

„Upam, da je pomembno,“ je zarenčal v telefon.

„Res se opravičujem,“ je začel Seamus O'Grady. Joe je Seamusa najel, da bi vodil trajektno družbo Gansett Island, ko sta se z Janey preselila v Ohio, kjer je Janey študirala veterino. „Še posebej na ta dan.“

„Kaj hočeš?“ je vprašal Joe z neobičajno osornostjo.

„Zanimalo me je, ali si že pokonci in ali si opazil, kakšno je danes vreme. Ponoči nas je zajela tropska nevihta Hailey in tukaj imamo pravi pekel. Razmišljam, da bi za danes odpovedal vse plovbe, ampak vem, da nameravata z ženo zapustiti otok s trajektom, ki odpluje ob pol enajstih. In ne bi vama rad pokvaril načrtov.“

Medtem ko je poslušal Seamusa, je stopil k oknu in pogledal proti South Harborju. Veter in dež sta Gansett Sound ovila v koprenasto meglico, dežne kaplje pa so z vso silo udarjale ob šipe. Bil je eden tistih dni, ki so jih ladjarji sovražili, saj je bilo treba po vsaki vožnji s palube očistiti ostanke bruhanja. „Potem pa jih kar odpovej.“

„Si prepričan?“

„To je pač riziko, ki ga moraš prevzeti, če načrtuješ potovanje z otoka.“

„Res je. Ampak naj te nič ne skrbi, vse imam pod kontrolo. In takoj, ko bo mogoče, vaju bomo spravili z otoka. Mimogrede, poroka je bila čudovita.“

„Hvala, Seamus.“ Joe je zaključil klic in se po prstih odtihotapil v kopalnico.

„Kaj se dogaja?“ je vprašala Janey. Njen glas je bil raskav in zaspan – in tako prekleto seksi. Iztegnila je roke proti njemu.

Joe je odložil telefon v aktovko in stopil k njej.

Nežno ga je povlekla na posteljo.

Stisnil se je v njen topli objem in v tem trenutku je bil najsrečnejši človek na svetu, saj je bil poročen z žensko, ki jo je ljubil že več kot polovico svojega življenja.

„Zdaj pa mi povej, kaj se dogaja,“ je vrtala vanj.

„Imam dobro in slabo novico.“ Poljubil jo je na ustnice, ki so bile še vedno nabrekle od strastne noči. „Slaba novica je, da bodo danes zaradi neurja odpovedali vse trajekte.“

Janey je zavzdihnila. Tako zelo se je veselila medenih tednov na Arubi, ki sta jo izbrala ravno zato, ker je zunaj orkanskega območja. Toliko o koristih njunega logičnega razmišljanja.

„Je po tem sploh še kakšna novica lahko dobra?“ je vprašala žalostno in našobila spodnjo ustnico tako, kot je to počela že kot desetletno dekle.

Joe jo je obrnil, da je ležala pod njim, in ji odmaknil pramene svetlih las z obraza. „Dobra novica je, da lahko ves dan ostaneva v postelji.“

Janey se je nasmehnila in z rokami zdrsela z njegovih ramen ter jih sklenila okrog njegove zadnjice. S tem ga je vsakič znova obnorela, česar se je dobro zavedala. „To je res dobra novica.“

„Prišla bova na Arubo, ljubica,“ ji je obljubil in jo poljubil na čelo. „Morda bo trajalo dan ali dva, a spravi te bom tja.“

„Saj ni pomembno, kje sva. Dokler sva sama, je to edino, kar je pomembno.“

„Sem ti danes že povedal, kako zelo te ljubim?“

„Ne še,“ je odgovorila in se nasmehnila.

„No, zdaj sem ti povedal.“

„Mislim, da mi moraš to dokazati.“ S koketnim nasmeškom je potisnila boke ob njegov nabrekli ud, da bi mu dala vedeti, kar je mislila s tem.

„Spet?“ je vprašal in hudomušno nagrbancil čelo. „Nihče mi ni povedal, da se bom poročil z nenasitno nimfomanko.“

Janey se je zasmejala in ga usmerila natančno tja, kjer si ga je želela. „Kar privadi se, dragi. Zdaj se me ne boš več rešil.“

Z enim samim spretnim sunkom je prodril vanjo. „Hvala bogu.“

Zgodaj zjutraj po poroki svoje sestre sta Maca McCarthyja zbudila glasen veter in dež. Od skrbi ga

je tiščalo v prsih, ko je pomislil, da so zaradi neurja verjetno odpovedali vse današnje plovbe.

S pogledom je objel svojo ženo Maddie, ki je ležala na boku, kot ji je priporočil dr. Cal, da bi tako zmanjšala stres za otroka. Misel na to, da ji ne bi mogel pomagati, če bi potrebovala pomoč, ga je spravljala ob pamet. Preživljanje rizične nosečnosti na otoku je bilo lahkomišelnost, a Maddie mu ni uspelo prepričati, da bi se do rojstva otroka preselila na celino.

V upanju, da vreme ni tako slabo, kot je bilo slišati, je vstal in pogledal skozi okno. Bilo je prav takšno, kot je bilo slišati. V daljavi je zagledal razburkano morje. Sunki vetra so metali dež v vodoravni smeri. Mac si je položil dlan na prsi, prepričan, da doživlja srčni napad. Ta občutek tesnobe ga je spremljal vse od tistega dne, ko se je njegov oče hudo poškodoval v marini.

Tudi on je zaradi nesreče nekaj dni preživel v bolnišnici, s čimer je Maddie povzročil precejšnje skrbi. Potem ko je dobila predčasne popadke in bila ves preostanek nosečnosti obsojena na ležanje v postelji, ni hotela zapustiti otoka. In Macu ni preostalo drugega, kot da ugotovi njeni želji.

Stopil je do komode, da bi vzel telefon. Družba Gansett Island je z SMS-om uradno potrdila, da so

plovbe do nadaljnega ustavljene. Ob tako močnih sunkih vetra je prav gotovo zaprto tudi letališče. Nobene možnosti nimata, da zapustita otok. Ob tej misli se je bolečina v njegovih prsih še stopnjevala.

Že nekaj tednov so ga tlačile more in mu kradle spanec. Tudi če bi trajekti normalno obratovali, bi za vožnjo na celino potreboval dobro uro in nato še več, da bi prišel do bolnišnice. In kaj, če bi se medtem zgodilo nekaj, česar ne bi mogel imeti pod nadzorom? Kaj, če bi Maddie potrebovala nekaj, česar ji ne bi mogel priskrbeti? Kaj, če bi se ji kaj zgodilo ...?

„Mac?“

Odmaknil se je od okna in stopil k njej. „Mislim sem, da boš še nekaj časa spala,“ je rekel in jo pobožal po karamelno rjavih laseh. „Zgodaj je še.“

„Zakaj pa si ti pokonci?“

„Veter me je zbudil.“ Spet je začutil bolečino v prsih, ko je pomislil, kako dolgo trajekti ne bodo obratovali. Prižgal je svetilko na nočni omarici, da bi jo lahko v jutranjem polmraku bolje videl. „Kako se počutiš?“

„Debelo. Grozno.“ V očeh so se ji nabrale solze. „Gnusno.“

„Ah, ljubica.“ Zlezal je nazaj v posteljo in jo – kolikor je bilo to mogoče – stisnil v objem. Že več

tednov se nista ljubila, kar ni ravno blagodejno vplivalo na njegovo anksioznost. „Ne govori neumnosti. Čudovita si.“ Kako jima bo uspelo preživeti še dva meseca, ko bo dan za dnem, vsak dan prikovana na posteljo?

„To moraš reči. Saj si ti kriv za to moje stanje.“

Bila je tako nataktnjena in pri tem tako zelo ljubka, da Mac ni mogel zadržati smeha, čeprav je vedel, da ji to ne bo všeč.

Po licih so ji začele polzeti debele solze. „To ni smešno.“

„Vem,“ jo je skušal pomiriti in ji s poljubom obrisal solze. Včeraj na poroki je bila tako vesela in zadovoljna, ko je bila obkrožena z družino in prijatelji. Ob tej misli se mu je porodila ideja, kako bi jo lahko razvedril.

In ravno v trenutku, ko ji je hotel razodeti svojo idejo, je nočna svetilka ugasnila.

Drugo poglavje

Ko je stal pod prho, so se Grantu utrnili prvi koščki spomina – tako dobro mu ga ni še nobena povlekla. Medtem ko je njegovo telo oblivala vroča voda, so ga preplavile podobe Stephaniejinega vitkega telesa in njenih večjih ustnic, ki so si utirale pot od njegovih prsi, prek trebuha, do nabrekliga penisa. Že ob sami misli na to je bil njegov ud v trenutku trd kot kamen in pripravljen za akcijo.

„K vragu,“ je zamrmral in zaprl oči, da bi še enkrat podoživel te trenutke, pa čeprav ga je hudo pekla vest. Tega Abby nikoli ni marala početi v postelji, zato je bil največkrat prikrajšan za tovrstni užitek. Po drugi strani pa je Stephanie očitno neizmerno uživala, ko ga je lizala, sesala in božala.

Grant je zastokal in si z dlanjo objel otrdeli ud ter se še naprej predajal spominom na to, kako je bilo, ko ga je objela s svojimi usti in lizala z jezikom. Razmišljanje ga je popeljalo do orgazma, po katerem mu je srce močno razbijalo. Loveč sapo je stal pod prho, dokler

ni zmanjkalo tople vode. Ko je tresočih se nog stopil iz kabine za prhanje, je opazil, da je medtem zmanjkalo elektrike.

„No, krasno,“ je zamomljal in pograbil brisačo. „Gre lahko danes sploh še kaj narobe?“

Med zgražanjem nad seboj, ker so ga spomini na noč, ki se ne bi smela zgoditi, tako vzburili, je nase navlekel kavbojke in majico z dolgimi rokavi. Edina možna razlaga je bila, da je bil preprosto predolgo brez seksa. Abby mu je pred več kot enim letom povedala, da če se namerava po Macovi poroki vrniti v Los Angeles, bo med njima konec.

Po pravici povedano, ji Grant takrat ni verjel. Tako dolgo sta bila skupaj, da si enostavno ni predstavljal življenja, ki se ne bi vrtelo okrog nje. Takrat ji je poskušal pojasniti, da je tik pred sklenitvijo pogodbe za scenarij s pomembnim producentom. Seveda je eno in isto zgodbo slišala že stokrat in postavila mu je ultimat.

„Pišeš lahko kjerkoli na svetu, Grant,“ mu je rekla in ga z velikimi rjavimi očmi rotila, naj ostane na otoku, kjer je po tem, ko se je iz Los Angelesa vrnila nazaj domov, zagnala uspešen posel. „Zakaj ne moreš pisati tam, kjer si želim biti jaz?“

Grant ni videl druge možnosti, kot da odleti nazaj in spelje pogovore s producentom do konca. A